REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U METKOVIĆU
Andrije Hebranga 9, Metković

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Metkoviću, po sucu Gabrielu Staniću, u parničnom postupku tužiteljice Gorane Vujević, OIB: 98438547255, Horsterstrasse 160, Gelsenkirchen 45897, Savezna Republika Njemačka, zastupane po punomoćniku Zvonku Kristoviću, odvjetniku u Dubrovniku, Vukovarska 26, protiv tuženice ad/1 Dušanke Vujević, OIB: 70025356996, Villinger Strasse 15, Vöhrenbach, Savezna Republika Njemačka i tuženika ad/2 Rolanda Vujevića, OIB: 96094731385, Villinger Strasse 15, Vöhrenbach, Savezna Republika Njemačka, oboje zastupani po punomoćniku Nikoli Pervanu, odvjetniku u Vrgorcu, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji i utvrđenja bračne stečevine, nakon zaključene glavne rasprave od 24. rujna 2026., u nazočnosti punomoćnika tužiteljice i tuženika ad/2 uz punomoćnika tuženika ad/1 i ad/2, 3. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da nekretnina upisana kod Općinskog suda u Metkoviću, ZK odjel, označena kao:

čest.zem. 364, DUBOKA, ukupne površine 65 m2, od čega je DVORIŠTE površine 8 m2, a STAMBENA ZGRADA, DUBOKA, DUBOKA, DUBOKA 142 površine 57 m2, zk.ul.564, k.o. Komarna- Duboka a na kojoj je čestici uspostavljeno vlasništvo posebnog dijela nekretnine i to:

1. Suvlasnički dio: 635/1000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-1)

Stan oznake S 1, prilaz kroz vrata s jugozapadne strane objekta, koji se nalazi jednim dijelom u prizemlju (površine 20,22 m2) , te drugim dijelom na prvom katu (površine 20,22 m2) kuće za odmor u Dubokoj, sagrađene na kč.br. 364, a koji se sastoji od kuhinje i dnevnog boravka, sobe, hodnika i stubišta ukupne površine 40,44 m2, na elaboratu etažiranja označen plavom bojom,

predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice Gorane Vujević i tuženika ad.2. Rolanda Vujevića.

II. Ugovor o darovanju OV- 4789/2022, ovjeren po javnom bilježniku Jošku Pandži iz Metkovića, 21. rujna 2022. sklopljen između tuženika ad.1. Dušanke Vujević kao obdarenice i tuženika ad.2. Rolanda Vujevića kao darovatelja gubi pravni učinak za ½ dijela prava vlasništva nekretnine upisane kod Općinskog suda u Metkoviću, ZK odjel, označene kao :

čest.zem. 364, DUBOKA, ukupne površine 65 m2, od čega je DVORIŠTE površine 8 m2, a STAMBENA ZGRADA, DUBOKA, DUBOKA, DUBOKA 142 površine

57 m2, zk.ul.564, k.o. Komarna- Duboka a na kojoj je čestici uspostavljeno vlasništvo posebnog dijela nekretnine i to:

1. Suvlasnički dio: 635/1000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-1)

Stan oznake S 1, prilaz kroz vrata s jugozapadne strane objekta, koji se nalazi jednim dijelom u prizemlju (površine 20,22 m2) , te drugim dijelom na prvom katu (površine 20,22 m2) kuće za odmor u Dubokoj, sagrađene na kč.br. 364, a koji se sastoji od kuhinje i dnevnog boravka, sobe, hodnika i stubišta ukupne površine 40,44 m2, na elaboratu etažiranja označen plavom bojom.

III. Tuženik ad.1. dužan je trpjeti da se tužiteljica uknjiži kao vlasnica ½ dijela prava vlasništva nekretnine upisane kod Općinskog suda u Metkoviću, ZK odjel, označene kao :

čest.zem. 364, DUBOKA, ukupne površine 65 m2, od čega je DVORIŠTE površine 8 m2, a STAMBENA ZGRADA, DUBOKA, DUBOKA, DUBOKA 142 površine 57 m2, zk.ul.564, k.o. Komarna- Duboka a na kojoj je čestici uspostavljeno vlasništvo posebnog dijela nekretnine i to:

1. Suvlasnički dio: 635/1000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-1)

Stan oznake S 1, prilaz kroz vrata s jugozapadne strane objekta, koji se nalazi jednim dijelom u prizemlju (površine 20,22 m2) , te drugim dijelom na prvom katu (površine 20,22 m2) kuće za odmor u Dubokoj, sagrađene na kč.br. 364, a koji se sastoji od kuhinje i dnevnog boravka, sobe, hodnika i stubišta ukupne površine 40,44 m2, na elaboratu etažiranja označen plavom bojom.

IV. Dužni su tuženici u roku od 15 dana naknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 2.589,59 EUR-a uvećan za zatezne kamate koje teku od presuđenja tj. 3. studenog 2026. pa do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana, dok se tužiteljica odbija sa više traženim troškom u iznosu od 735,00 EUR-a, kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Gorana Vujević podnijela je tužbu Općinskom sudu u Metkoviću 10. rujna 2025. protiv tuženice ad/1 Dušanke Vujević i tuženika ad/2 Rolanda Vujevića radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji i utvrđenja bračne stečevine.

1.1. Ista pojašnjava da su tužiteljica i tuženik ad/2 bili u braku sklopljenom u Ljubuškom (Bosna i Hercegovina) 3. kolovoza 2018. Brak je razveden pravomoćnom odlukom Okružnog suda u Gelsenkirchenu u travnju 2024. Za trajanja bračne zajednice, 27. prosinca 2021., sklopili su Ugovor o kupoprodaji nekretnine OV-5902/2021 kojim je tuženik ad/2 upisao pravo vlasništva na nekretnini u Dubokoj (kč.br. 364, zk.ul. 564, k.o. Komarna-Duboka, suvlasnički udio 635/1000, etažno vlasništvo E-1). Tuženik ad/2 dana 21. rujna 2022., dok je brak još bio na snazi, sklopio je s tuženicom ad/1, svojom majkom, Ugovor o darovanju OV-4789/2022, ovjereno po javnom bilježniku Jošku Pandži iz Metkovića, kojim je predmetnu nekretninu darovao majci bez suglasnosti tužiteljice.

2. Tuženici u svom odgovoru na tužbu i tijekom prethodnog postupka prvenstveno ističu prigovor zastare tužbenog zahtjeva tužiteljice te osporavaju temeljni tužbeni navod da predmetna nekretnina u Dubokoj predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice i tuženika ad/2. Navode da je nekretninu Roland Vujević kupio isključivo novcem svoje majke Dušanke Vujević, te da tužiteljici nije bila nepoznata okolnost da novac kojim je kupljena nekretnina nikad nije bio bračna stečevina pa prema tome ni nekretnina stečena tim novcem ne može biti bračna stečevina u smislu čl. 36. st. 1. Obiteljskog zakona, budući da tužiteljica nije sudjelovala u financiranju njezine kupovine.

2.1. Tuženici još navode da Roland Vujević nije mogao oštetiti tužiteljicu darovanjem nekretnine jer je ista predstavljala njegovu vlastitu, a ne zajedničku imovinu. Tvrde da je darovanjem zapravo samo usklađivao stvarno stanje sa stanjem u zemljišnim knjigama jer je nekretnina u stvarnosti kupljena novcem njegove majke. Izričito osporavaju postojanje namjere oštećenja kao pretpostavke paulijanske tužbe.

3. U provedenom dokaznom postupku sud je izveo sljedeće dokaze: uvid u Ugovor o darovanju nekretnina OV-4789/2022 od 21. rujna 2022., ovjereno po javnom bilježniku Jošku Pandži iz Metkovića (list spisa 6-10), uvid u Ugovor o kupoprodaji nekretnine OV-5902/2021 od 27. prosinca 2021. (list spisa 12-17), uvid u izvadak iz matične knjige vjenčanih (brak tužiteljice i tuženika ad/2 sklopljen 3. kolovoza 2018., list spisa 32), uvid u Odluku Okružnog suda u Gelsenkirchenu o razvodu braka (travanj 2024., list spisa 35-37); uvid u zemljišnoknjižni izvadak za zk.ul. 564, k.o. Komarna-Duboka, stanje na dan 9. rujna 2025. (list spisa 33-34), uvid u rješenje ovog suda o dopuštenju zabilježbe spora od 10. rujna 2025. (lis spisa 41-42), uvid u Presudu Općinskog suda u Dubrovniku u predmetu K-260/2025 od 12. rujna 2025.(list spisa 61-69), uvid u povijesni prikaz za zk.ul. 564, k.o. Komarna-Duboka (list spisa 75-76), saslušanje svjedokinje Živane Savić (list spisa 81), saslušanje svjedokinje Goranke Mlinarević (list spisa 82), saslušanje tužiteljice Gorane Vujević (list spisa 83-84), saslušanje tuženice ad/1 Dušanke Vujević (list spisa 84-85), saslušanje tuženika ad/2 Rolanda Vujevića putem video-konferencijske veze s Kaznionice u Glini (list spisa 91-93).

4. Na temelju izvedenih dokaza sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti, a temeljem čl. 8 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 - dalje: ZPP-a).

5. Između parničnih stranaka nije sporno da su tužiteljica i tuženik ad/2 bili u braku i bračnoj zajednici, da su za vrijeme trajanja bračne zajednice dobili dvoje djece, kao i da je za vrijeme bračne zajednice stečena nekretnina koja je predmet ovdje tužbe i tužbenog zahtjeva, te da je tuženik ad/2 istu bez znanja i volje tužiteljice, istu darovao svojoj majci još za vrijeme trajanja braka.

5.1. Između parničnih stranaka se kao sporno ukazalo to da li predmetna nekretnina predstavlja bračnu stečevinu ili samostalnu imovinu drugotuženika, od kojih sredstava i kojim novcem je ista kupljena i da li je drugotuženik moga samostalno bez znanja, volje i suglasnosti tužiteljice predmetnu nekretninu valjano darovati svojoj majci, ovdje prvotuženici, kao i da li tužiteljica ima pravo pobijati to darovanje te tražiti svoj upis suvlasništva na predmetnoj nekretnini u važećoj zemljišnoj knjizi, a posljedično tome da li je to prvotuženica dužna trpjeti.

6. Tužiteljica Gorana Vujević, saslušana na ročištu od 29. lipnja 2026., u bitnome je izjavila:

- da se za Rolanda Vujevića udala 3. kolovoza 2018. te da je s njim živjela u Njemačkoj u najamnom stanu, uz najamninu i režije od ukupno oko 700,00 do 1.000,00 EUR-a mjesečno,
- da je plaća tuženika ad/2 bila od 2.500,00 do 3.500,00 EUR, a varirala je prema broju odrađenih sati,
- da nakon što su 2020. dobili dijete, tužiteljica je 2021. pronašla kuću u Dubokoj, i pregovorima uspjela kupoprodajnu cijenu spustiti s 100.000,00 EUR na nešto ispod 70.000,00 EUR te su u kolovozu 2021. sklopili predugovor i dali 10.000,00 EUR kapare, a u prosincu 2021. isplatili preostalih 57.000,00 EUR,
- da je cjelokupna kupoprodajna cijena isplaćena iz bračne ušteđevine i iz prihoda ostvarenih prodajom dvaju automobila stečenih za trajanja braka (Porsche Cayenne kupljen u travnju 2020. i Porsche Boxster kupljen u lipnju 2020.), dok je iznos od 10.000,00 EUR kapare bio dignut kreditom u banci u Njemačkoj, i to dva do tri mjeseca prije plaćanja kuće, pri čemu su rate kredita uredno vraćali zajedno dok je bračna zajednica trajala,
- da Rolandova obitelj nije dala bilo kakav iznos za kupovinu kuće, navodeći da su bili u lošim obiteljskim odnosima, da nitko nije dolazio vidjeti djecu, da je Dušanka Vujević bila čistačica s plaćom od 1.000,00 do 1.100,00 EUR te da nije raspolagala iznosom od 40.000,00 EUR,
- da je za darovanije kuće saznala tek 2024. od odvjetnice Sanje Čepo Veraje.

6.1. Tuženica ad/1 Dušanka Vujević, saslušana na ročištu od 29. lipnja 2026., u bitnome je izjavila:

- da je od samog sklapanja braka tužiteljica Rolandu branila kontakt s obitelji te da im nije dala ni vidjeti unučad,
- da je Rolandu 2021. godine u gotovini dala između 20.000,00 i 25.000,00 EUR vlastite ušteđevine, te da je od svoje sestre Goranke Mlinarević posudila još 10.000,00 EUR-a, sve skupa dakle između 30.000,00 i 35.000,00 EUR, radi kupovine kuće u Dubokoj, s namjerom da Roland ima stabilnost zbog djece,
- da mu je novac predala potajice jer se Roland zbog tužiteljice nije smio viđati s njom,
- da što se tiče pobude za darovanjem, izjavila je da mu ona jedina pomaže i da joj je jednom rekao da joj ne može novac vratiti pa će joj zbog toga dati kuću te je zbog toga i sklopila ugovor o darovanju. Izrazila je želju da kuća nakon njezine smrti prijeđe na unuke.

6.2. Tuženik ad/2 Roland Vujević, saslušan na ročištu od 24. rujna 2026. putem video-konferencijske veze s Kaznionice u Glini, u bitnome je izjavio:

- da je za trajanja braka radio i živio u Njemačkoj uz plaću od 2.400,00 do 2.500,00 EUR
- da tužiteljica nije bila zaposlena, nego je obavljala kućanske poslove i primala dječji doplatak od oko 450,00 do 500,00 EUR-a,
- da je nekretninu u Dubokoj kupio za trajanja bračne zajednice 2021. godine te da je kupoprodajna cijena plaćena dijelom iz kredita od 20.000,00 EUR-a koji je digao u banci u Njemačkoj, dijelom iz prihoda od prodaje automobila (za koji procjenjuje da je prodan za oko 20.000,00 EUR-a), a dijelom iz novca koji mu je dala majka, i to misli 30.000,00 EUR-a njezinih novaca plus 10.000,00 EUR-a što je uzela od tetke Goranke,

- da je automobil koji je prodan za kupovinu kuće bio kupljen za trajanja braka, ali novcem koji je imao prije braka te novcem koji mu je dala sestra,

- da tužiteljici nije rekao da mu je majka dala novac jer se nije smio viđati s majkom, navodeći da je tužiteljici slagao da je prikupio novac od starih dužnika i vlastite uštođevine,

- da je nakon razdvajanja od tužiteljice razmišljao kako živjeti dalje te da vjerojatno mora ići na invalidninu, pa mu ne bi dobro došlo imati imovine, kao i da je bio zahvalan majci za sve što je za njega učinila pa je zato nekretninu darovao njoj, a majka mu je obećala da će kuća ionako pripasti njegovim kćerima,

- da ne može sa sigurnošću reći je li mu majka novac za kupnju kuće u Dubokoj darovala ili posudila jer mu majka nikad nije tražila novac nazad, ali da joj je rekao da će joj, kada bude mogao, novac vratiti,

- da tužiteljici nije rekao da je nekretninu darovao majci i da je u trenutku darovanja formalno bio u braku s tužiteljicom.

7. Svjedokinja Živana Savić, sestra tužiteljice, saslušana na ročištu od 29. lipnja 2026. putem video-konferencijske veze, izjavila je da su tužiteljica i Roland živjeli u Njemačkoj, da je Roland imao dobar posao dok tužiteljica nije radila, te da su štedjeli novac i 2021. vidjeli kuću u Dubokoj. Navela je da je kupoprodajna cijena plaćena dijelom iz uštođevine, dijelom od prodaje dvaju automobila, te da je Roland digao kredit od 10.000,00 EUR-a. Navela je da je kupovina bila zajednička odluka. Na posebno pitanje punomoćnika tužitelja izjavila je da Roland sa svojom majkom Dušankom nije samo da nije bio u kontaktu, nego je bio u lošim odnosima, da ista nije dolazila niti vidjeti unučad, te da je ponovni kontakt s Rolandam uspostavila tek nakon njegova pokušaja suicida 2022. godine.

8. Svjedokinja Goranka Mlinarević, sestra tuženice ad/1, saslušana na ročištu od 29. lipnja 2026. putem video-konferencijske veze, izjavila je da je jednom 2021. godine Dušanka Vujević od nje uzela novce što je štedjela u jednom koferčiću (čiji iznos svjedokinja ne zna) te od nje posudila 10.000,00 EUR-a, a rekla joj je da to sve treba jer želi sinu Rolandu pomoći da kupi kuću u Dubokoj. Navela je da smatra da je Rolandova cijela obitelj pomogla u kupovini kuće te da su bili distancirani od Rolanda jer Gorana nije dala kontakt. Na posebno pitanje punomoćnika tužitelja svjedokinja nije mogla navesti koliki je iznos Dušanka štedjela u nje, te je procijenila da je kuća plaćena oko 60.000,00 EUR-a.

9. Na temelju provedenih dokaza sud je utvrdio sljedeće odlučne činjenice. Tužiteljica i tuženik ad/2 sklopili su brak dana 3. kolovoza 2018. Brak je formalno trajao do pravomoćnosti odluke o razvodu u travnju 2024. Za trajanja bračne zajednice, dana 27. prosinca 2021., zaključen je Ugovor o kupoprodaji nekretnine OV-5902/2021 kojim je tuženik ad/2 upisan kao vlasnik nekretnine u Dubokoj (kč.br. 364, zk.ul. 564, k.o. Komarna-Duboka, suvlasnički udio 635/1000, etažno vlasništvo E-1). Dana 21. rujna 2022. tuženik ad/2 i tuženica ad/1 sklopili su pred javnim bilježnikom Joškom Pandžom iz Metkovića Ugovor o darovanju nekretnina OV-4789/2022 kojim je tuženik ad/2 predmetnu nekretninu bez naknade prenio na majku, tuženicu ad/1. U trenutku darovanja brak između tužiteljice i tuženika ad/2 nije bio razveden. Tužiteljica nije dala suglasnost za darovanje i nije bila obaviještena o istom. Tužba je podnesena dana 10. rujna 2025., a istoga dana dopuštena je i upisana zabilježba spora u zemljišnoj knjizi za predmetnu nekretninu.

10. Sukladno odredbi čl. 36. st. 1. Obiteljskog zakona ("Narodne novine" br. 103/15, 98/19, 47/20, 49/23, dalje OBZ-a), bračna stečevina je imovina koju su bračni drugovi stekli za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine. Prema čl. 36. st. 3. OBZ-a, bračni drugovi su u jednakim dijelovima suvlasnici bračne stečevine, ako nisu drukčije ugovorili.

11. Predmetna nekretnina kupljena je 27. prosinca 2021. za trajanja braka tužiteljice i tuženika ad/2, koji je tada i bio njezin bračni drug. Oba bračna druga u to su vrijeme živjela u zajednici. Teret dokazivanja da nekretnina nije bračna stečevina leži dakle na tuženicima. Tuženici tvrde da je nekretnina plaćena novcem koji je između ostaloga dala tuženica ad/1 (između 30.000,00 i 40.000,00 EUR-a) te da stoga ta imovina nije bračna stečevina, nego vlastita imovina tuženika ad/2 stečena iz izvanbračnih sredstava.

12. Sud nije prihvatio tvrdnju tuženika da je predmetna nekretnina stečena sredstvima koja ne predstavljaju bračnu stečevinu, odnosno da je kupoprodajna cijena, između ostaloga, podmirena novčanim sredstvima koja je tuženiku ad/2 dala njegova majka, tuženica ad/1, u iznosu od približno 30.000,00 do 40.000,00 EUR-a. Prema ocjeni suda, tuženici tijekom postupka nisu pružili dostatne i uvjerljive dokaze kojima bi potkrijepili navedenu tvrdnju. Prije svega, u spisu ne postoji dokumentacija iz koje bi proizlazili činjenica, vrijeme i iznos navodne predaje novca. Nije priložena potvrda o predaji novčanih sredstava, ugovor o zajmu ili darovanju, bankovna dokumentacija koja bi upućivala na prijenos sredstava, niti druga isprava iz koje bi se moglo utvrditi da je tuženica ad/1 raspolagala predmetnim iznosom i da ga je predala tuženiku ad/2 radi kupnje nekretnine. Iako sama činjenica da pisani trag o predaji gotovine ne postoji ne isključuje mogućnost da je do takve predaje došlo, izostanak objektivnih dokaza u ovom je slučaju potrebno ocjenjivati zajedno s ostalim izvedenim dokazima i utvrđenim okolnostima. U tom je smislu sud cijenio i iskaz svjedokinje Goranke Mlinarević, koja nije znala navesti kolikim je novčanim iznosom tuženica ad/1 raspolagala, odnosno koliku je ušteđevinu kod nje imala. Stoga njezin iskaz nije pružio pouzdanu osnovu za zaključak da je tuženica ad/1 u relevantnom razdoblju raspolagala upravo iznosom za koji tuženici tvrde da je predan tuženiku ad/2, niti da je taj iznos upotrijebljen za kupnju predmetne nekretnine. Pri ocjeni vjerodostojnosti navoda o predaji novca sud je uzeo u obzir i iskaze o narušenim odnosima između tuženika ad/2 i njegove majke, tuženice ad/1, kao i navode da njihovi odnosi u relevantnom razdoblju nisu bili takvi da bi upućivali na uobičajenu komunikaciju i financijsku potporu. Iz iskaza tuženika ad/2 proizlazi da se, zbog obiteljskih okolnosti, nije smio viđati s majkom, a navodi o ponovnom uspostavljanju kontakta povezani su s događajima iz 2022. godine. Navedene okolnosti ne isključuju mogućnost da je tuženica ad/1 raspolagala novcem niti da ga je mogla predati sinu, ali umanjuju uvjerljivost tvrdnje da mu je upravo tijekom 2021. godine predala znatan dio svoje životne ušteđevine ili cijelu ušteđevinu, i to u gotovini, bez pisanog traga i bez drugih dokaza koji bi potvrdili takav događaj. S druge strane, iz provedenih dokaza proizlazi da je predmetna nekretnina stečena nakon više od tri godine trajanja bračne zajednice tužiteljice i tuženika ad/2, da je dio kupoprodajne cijene financiran kreditnim sredstvima te da je tuženik ad/2 tijekom relevantnog razdoblja ostvarivao znatne prihode od rada. U postupku je također utvrđeno da su bračni drugovi raspolagali prihodima ostvarenima tijekom bračne zajednice te da je za kupnju nekretnine korišten i novac dobiven prodajom automobila. U odnosu na tvrdnju tuženika ad/2 da je i taj automobil predstavljao njegovu vlastitu imovinu, sud je imao u vidu da je tuženik potvrdio kako je automobil kupljen za vrijeme trajanja braka, dok

tvrdnja o njegovu financiranju isključivo sredstvima koja su pripadala tuženiku ad/2 prije braka nije potkrijepljena dostatnim dokazima. Pri tome sud posebno ističe da okolnost što tužiteljica nije bila zaposlena kod poslodavca i nije ostvarivala plaću sama po sebi ne znači da nije doprinosila bračnoj zajednici i stjecanju zajedničke imovine. Doprinos bračnog druga bračnoj zajednici ne procjenjuje se isključivo prema visini njegovih novčanih prihoda, već i s obzirom na druge oblike doprinosa zajedničkom životu i funkcioniranju obitelji. Stoga činjenica da je tuženik ad/2 ostvarivao prihode od rada ne opravdava zaključak da je predmetna nekretnina stečena isključivo njegovim vlastitim sredstvima. Cijeneći sve navedene okolnosti pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud zaključuje da tuženici nisu dokazali da je predmetna nekretnina stečena sredstvima koja bi predstavljala vlastitu imovinu tuženika ad/2, odnosno da bi postojala osnova za odstupanje od pravila prema kojem imovina stečena za vrijeme trajanja bračne zajednice predstavlja bračnu stečevinu. Sud stoga prihvaća zaključak da je predmetna nekretnina stečena sredstvima i okolnostima koje opravdavaju njezino kvalificiranje kao bračne stečevine, kako je pobliže obrazloženo u nastavku ove odluke.

12.1. Sud smatra potrebnim napomenuti parničnim strankama, a osobito tužiteljici i tuženiku pod ad/2, kao bivšim bračnim drugovima, da eventualno nepodmirene obveze po gotovinskim kreditima koji su podignuti za vrijeme trajanja braka predstavljaju zaseban obveznopravni odnos, i to kako u odnosu između banke kao kreditora i korisnika kredita, tako i u međusobnom odnosu bivših bračnih drugova, ovisno o okolnostima pod kojima su krediti podignuti i korišteni.

12.2. Naime, navedeni obveznopravni odnosi, sami po sebi, ne utječu na stvarnopravni odnos stranaka glede suvlasništva na nekretnini stečenoj za vrijeme trajanja braka, niti predstavljaju osnovu za drukčije utvrđivanje suvlasničkih udjela na predmetnoj nekretnini. Eventualna međusobna potraživanja stranaka s osnove otplate navedenih kredita potrebno je razmatrati zasebno, u skladu s mjerodavnim pravnim pravilima i utvrđenim činjeničnim okolnostima koji nisu predmet ovoga postupka.

13. Što se tiče tvrdnje da je automobil prodan za kupovinu kuće bio stečen iz sredstava tuženika ad/2 koja je imao prije braka, tuženik ad/2 je sam potvrdio da je automobil kupljen za trajanja braka (dakle pod pretpostavkom da je i taj automobil bračna stečevina), bez obzira na navode o izvorima predbračnog financiranja kupovine, koji su ostali bez dokaza. Sukladno čl. 36. st. 1. OBZ-a, imovina stečena za trajanja bračne zajednice pretpostavlja se bračnom stečevinom, a tuženici tu presumpciju nisu oborili. Sud stoga utvrđuje da predmetna nekretnina predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice i tuženika ad/2 u jednakim dijelovima, sukladno čl. 36. st. 3. OBZ-a.

14. Međutim za uspjeh ovako postavljenog tuženog zahtjeva koji direktno pogađa tuženicu ad/1, jer je ista upisana kao samovlasnik u zemljišnim knjigama, potrebno je barem pretpostavljeno njeno znanje da predmetnom nekretninom bez suglasnosti tužiteljice njen sin, prvotuženik, nije bio ovlašten samostalno raspolagati.

14.1. Naime, tužiteljica kao suvlasnica bračne stečevine ima pravo na 1/2 dijela prava vlasništva predmetne nekretnine. Radi se o stvarnom pravu koje je nastalo stjecanjem nekretnine za trajanja braka i koje postoji neovisno o uknjižbi, dok drugotuženik istu, u trenutku darovanja nekretnine, nije ni obavijestio o namjeravanom pravnom poslu.

14.2. Ugovor o darovanju nekretnina OV-4789/2022 od 21. rujna 2022., ovjeren pred javnim bilježnikom Joškom Pandžom iz Metkovića, neosporna je pravna radnja

tuženika ad/2 kojom je nekretninu bez ikakve naknade prenio na majku, tuženicu ad/1 što uostalom nitko ni ne dovodi u pitanje.

14.3. Dakle, radi se o besplatnom raspolaganju (darovanju) u korist krvnog srodnika u ravnoj uzlaznoj liniji (majke). Na temelju čl. 67. st. 3. ZOO-a pretpostavlja se da je ista znala ili morala znati da se poduzetim raspolaganjem nije mogla darovati cijela nekretnina, a za pobijanje besplatnih raspolaganja ne zahtijeva se da je trećoj osobi to bilo poznato ili moglo biti poznato. Tuženica ad/1 tu zakonsku predmnjevu nije oborila. Objektivne okolnosti (darovanje majci potajicebez prethodnog obavještavanja ili traženja suglasnosti tužiteljice, uz motiv ne zadržavanja imovine koji je sam tuženik ad/2 naveo) govore u prilog tome da su obje strane bile svjesne pravnog učinka darovanja i za tužiteljicu.

14.4. Sukladno čl. 71. st. 1. ZOO-a, tužba za pobijanje u slučaju besplatnog raspolaganja (čl. 67. st. 3. ZOO) podnosi se u roku od tri godine od dana poduzimanja pravne radnje. Ugovor o darovanju sklopljen je i ovjeren 21. rujna 2022., a tužba je podnesena 10. rujna 2025., dakle prije isteka roka, čime tužiteljica nije u zastari sa svojim zahtjevom.

14.5. Sukladno čl. 70. ZOO-a, takva pravna radnja gubi učinak prema tužitelju pa to znači da Ugovor o darovanju OV-4789/2022 gubi pravni učinak prema tužiteljici u dijelu koji se odnosi na njezin suvlasnički udio od 1/2 na predmetnoj nekretnini. Sud je stoga usvojio tužbeni zahtjev u točki II. izreke u opsegu koji odgovara suvlasničkom udjelu tužiteljice (1/2), dozvoljavajući uknjižbu sukladno točki III. izreke.

15. Tužiteljica je u ovom postupku u cijelosti uspjela, pa joj sukladno čl. 154. st. 1. ZPP-a.

16. Vrijednost predmeta spora iznosi 13.272,01 EUR-a. Na temelju Tbr. 7. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 125/24 - dalje: Tarifa) punomoćniku tužiteljice odvjetniku Zvonku Kristoviću priznaje se sljedeće radnje:

- sastav tužbe (Tbr. 7. toč. 1.), 250 bodova x 2,00 EUR = 500,00 EUR + PDV 25 % = 625,00 EUR-a,
- zastupanje na pripremnom ročištu od 13. siječnja 2026. (Tbr. 9. toč. 1. uvezi s Tbr. 7. toč. 1), 250 bodova x 2,00 EUR = 500,00 EUR + PDV 25 % = 625,00 EUR-a
- zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 29. lipnja 2026. (Tbr. 9. toč. 1. uvezi s Tbr. 7. toč. 1), 250 bodova x 2,00 EUR = 500,00 EUR + PDV 25 % = 625,00 EUR-a
- zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 24. rujna 2026. (Tbr. 9. toč. 1. uvezi s Tbr. 7. toč. 1), 250 bodova x 2,00 EUR = 500,00 EUR + PDV 25 % = 625,00 EUR-a

16.1. Tražena nagrada od 100,00 EUR-a + PDV 25% za pristup na objavu presude je izostala jer isti na to ročište nije pristupio, dok traženih 200,00 EUR-a + PDV 25% također tužiteljici nije priznato jer sud nije našao potrebnim niti jedan podnesak tužiteljice za vođenje ovoga spisa osim onoga što se navelo u tužbi i što se moglo navesti na održanim ročištima, isto kao i sudske pristojbe koje sud nije odredio i koje tužiteljica nije platila, jer je isti zahtjev i neodređen budući nije navedeno za koje podneske se traži nagrada i kolike neplaćene sudske pristojbe (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj odluci poslovni broj: Pž-4052/2024-2).

16.2. Pun. tužiteljice iz istog razloga nije priznat ni trošak putovanja vozilom (od svoje registrirane pisarnice Dubrovnik, do suda u Metkoviću) jer isti nije priložio dokaz

o korištenju javnog prijevoza niti cijene istoga, a nije priložio niti izjavu o korištenju svoga osobnog vozila i kojega, koje registracije i sl.

17. Uz odvjetničku nagradu tužiteljici se priznaje stvarno plaćena sudska pristojba na tužbu u iznosu utvrđenom plaćanjem (89,59 EUR-a prema potvrdi priloženoj spisu).

18. Slijedom navedeno valjalo je tužiteljici dosuditi trošak nagrade od 2.500,00 EUR-a plus plaćene sudske pristojbe od 89,59 EUR-a tj. ukupno 2.589,59 EUR-a, a istu odbiti sa više zatraženim iznosom od 735,00 EUR-a.

19. S osnove svega izloženog, odlučeno je kao u izreci.

Metkoviću, 3. studenog 2026.

S u d a c :

Gabriel Stanić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda za nadležni županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda uručuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda uručuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335. ZPP-a).

DNA:

1. Tužiteljici putem punomoćnika-putem e-Oglasne ploče
2. Tuženicima putem punomoćnika-putem e-Oglasne ploče

Broj zapisa: **9-3088f-95558**

Kontrolni broj: **0ed14-ae1b0-5aac1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Metkoviću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.